

overensstemmende med de Regler, som i øvrigt allerede ere komne frem i Regeringens eget Forslag, at kunne fordele den samlede Næringsafgift til de forskellige Næringskommuner paa en Maade, hvorved alle Parter ville være bedst tjente. — Der-til skal jeg altsaa i Henhold til den ærede Formands Udtalelse indskrænke mig for Tiden og anbefale alle de af Udvalget og dets Flertal stillede Forslag til det høje Tings Velvilje.

Oct. Hansen: Da vi i Fjor havde denne Sag til 1ste Behandling og endnu, mens Sagen behandlede i Udvalget, vare, om jeg saa tør sige, Lidenskaberne en Del oppe om denne Sag. Man troede da virkelig maaske baade her i Tinget og i alt Fald ude i Landet, at det jo var et stort Slag, som skulde slaas, til at redde og op- hjælpeløse Handel, Haandværk og Industri her i Landet. Jeg tror, at man ved altsaa at behandle denne Sag et Aar endnu er kommen til det Resultat, at der i Virkeligheden ikke lader sig opnaa noget stort ad Lovgivningsvejen, navnlig ad en saadan Lovgivningsvej, for Handel, Haandværk og Industri, men at vi maa resignere og indskrænke os til at søge at afhjælpe de smaa Ulemper og Mangler — vil jeg kalde det — som have klæbet ved vor hidtil gældende Næringslov. Det har da ogsaa vist sig ved de Forhandlinger, som have fundet Sted i Aar i Udvalget, at Flertallet og Mindretallet ere komne hinanden betydelig mere i Møde, betydelig nærmere, end vi vare i Fjor. De Divergenser, som nu ere tilbage, ere ikke store; jeg skal erkende, at det ærede Flertal har opgivet en hel Del af de Bestemmelser i Lovforslaget, som ere os mest imod, og jeg vil paa den anden Side ogsaa hævde, at vi fra Mindretallets Side have vist os overmaade imødekommende paa mange Punkter. Det synes altsaa virkelig, som om der er Udsigt til, at der kunde opnaas et Resultat, ikke noget stort Resultat, et mere beskedent, men maaske ganske nyttigt og heldigt Resultat i denne Sag. Mindretallet, hvorved jeg forstaa de 5 Medlemmer, som i Reglen have stillet deres Ændringsforslag sammen, føler overhovedet ikke nogen Trang til Revision af Næringsloven, fordi vi finde, at Næringsloven af 1857 i Virkeligheden var et fortjenstfuldt Arbejde og, saaledes som den senere er blevet modificeret, i Virkeligheden tilfredsstillende den Trang, der er i Samfundet. Naar man endelig skal til at reformere paa dette Omraade, finde vi, at der burde reformeres i

Grundlovens § 83's Aand, saaledes at vi kom et Skridt yderligere frem i den fri og lige Adgang til Næringsbrug, som Grundloven tilsigter. Vi bestyrkes naturligvis yderligere deri ved at se, hvorledes i den forløbne Menneskealder ikke alene Købstæderne, men i det hele taget Handel, Haandværk og Industri, ere gaaede umaa- delig frem her i Landet, og ved at se, at der i Virkeligheden ikke hviler store ubillige Byrder paa denne Del af den nationale Virksomhed. Det paa- staas jo, navnlig i den senere Tid, at Handel og Industri ere begunstigede; det er ikke længer dem, der lide ondt, det er Landbruget, som skal hjælpes; vi skulle vedtage den ene Lov efter den anden, hvorved vi disponere over Millioner og Millioner til Gunst for Landbruget. Hvorfor? Fordi Handel og Industri ikke ere betyngede nok, de skulle betynges mere. Jeg kan ikke rigtig følge denne Tankegang, men saa meget er der vel deri, at de Klager, som lyde over, at Handel, Industri og Haandværk herhjemme skulle have været overbebyrdede og ubillig behandlede, ere dog vistnok ikke rigtige, naar man sammenligner disse Erhverv, navnlig med Landbruget. Vi tro ikke, at denne Del af den danske nationale Virksomhed kan op- hjælpes ved saadanne Foranstaltninger, som der her er Tale om. Skulle Handel, Industri og Haandværk fremmes, maa det være paa ganske andre Maader. Naturligvis er der urimelige Hindringer for, at Folk kunne ernære sig paa lovlig og hæ- derlig Maade, saa lad os fjerne disse Hin- dringer; er der, hvad jeg ikke antager, ubillige Byrder, saa lad os fjerne disse, lad os hjælpe disse Næringsbrug til paa enhver Maade at finde den Styrke, som mulig kan findes ved Organisation og Sam- menslutning! Lad os fremfor alt ofre Stats- tens Penge i rimeligt Maal paa at udbrede Kundskaber, faglig Uddannelse og teknisk Færdighed blandt de paagældende Sam- fundsklasser! Lad os hjælpe dem til en billig Kredit, lad os fremme Handel og Vandel ved Udvikling af vore Kommuni- kationsmidler, Jærnbaner, Dampskibe, Telegrafer, Telefoner osv., og lad os endelig hjælpe dem til at kunne drive deres Virk- somhed energisk ved at skaffe dem en bil- lig og hurtig Retshjælp! Naar vi gøre alle den Slags Ting, ville forhaabentlig Handel og Industri blomstre her i Landet, for saa vidt vi overhovedet her i Danmark have Betingelserne for at kunne have en blom- strende Handel og Industri. Alt, hvad man ellers vil give i Form af Love, vil berede